

ŁAZIEBNICZY (1) *ai*

a oraz e jasne.

N sg m łaziebniczy. ◇ pl L [łaziebniczych.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Przymiotnik od „łaziebnik”: Balnearius, Łaziebniczy Mącz 23a.

[Szereg: »łaziebniczy abo barwierski«: Tákże o Łáziebniczych ábo Bárwiérłkich dziecióch/ których w rzemiełłá nie wiem sktóréy przyczyny nieprzyymuią. GroicTyt 151 (Linde).]

TK